

Говорили, говорили — побалакали...

Анатолій Клименко

Говорили, говорили — побалакали.
Посідали, посиділи — тай заплакали.
Що ж нам, бідним, безталанним,
Та й робити?
Як нам ворога підступного
розбити?
Посідали в нашій хаті
чужі люди..
Нема правди, нема долі,
Бідність всюди..
І сказали людям Мотря і Параска:
— Це вже давня і забута нами
Казка..
Що були колись ми дружні
І завзяті,
Прибирали усі разом
в нашій хаті..
Урожай усі разом збирали
В полі..
І не знали в ті часи ми
Злої долі..
Повставали вже тоді Петро і Гнат
І спитали — чом страждає нашій брат?
Донедавна все робили ми разом,
Горювали і сміялися гуртом.
А як треба було хату будувати,
То вставали усі разом,
Годі спати..
На толоку люди зранку поспішали,
І гуртом велику справу починали..
Той солому, а той глину підсипає,
Пріська воду потихеньку підливає..
І багато цю толоку людей м'яло,
Та у колі всі разом танок тримали..
Та по колу, та по колу
Тупа-тупа,
А хлопчина в бубон ловко

Гупа-гупа..
Потомились, за столи всі посідали,
Баби в миски добру юшку наливали..
На столі було вже так, як все годиться, —
м'ясо, риба, зелень, каша, птиця..
Як ведеться, — Ганна старшою на кухні,
А Роман серед майстрів не міряв кухлі..
Вся робота вже робилася юрбою, —
Виростала нова хата під горою..
Та прийшли страшні часи
На радість ката —
І пішов тепер війною
Брат на брата..
Злая сила людей
Голодом морила,
Самих кращих — повивозила
Чи вбила..
Нам зібратись треба знову
На толоку..
І поганців з хати гнать
І всю мороку..
Хай на цілий світ нам бубон
Гуп-гуп..
Гуп-гуп..
А мільйони наших ніг хай —
Туп-туп..
Туп-туп..
А бубон наш —
Гуп-гуп..
Гуп-гуп..
Гуп-гуп..
23.06.2026